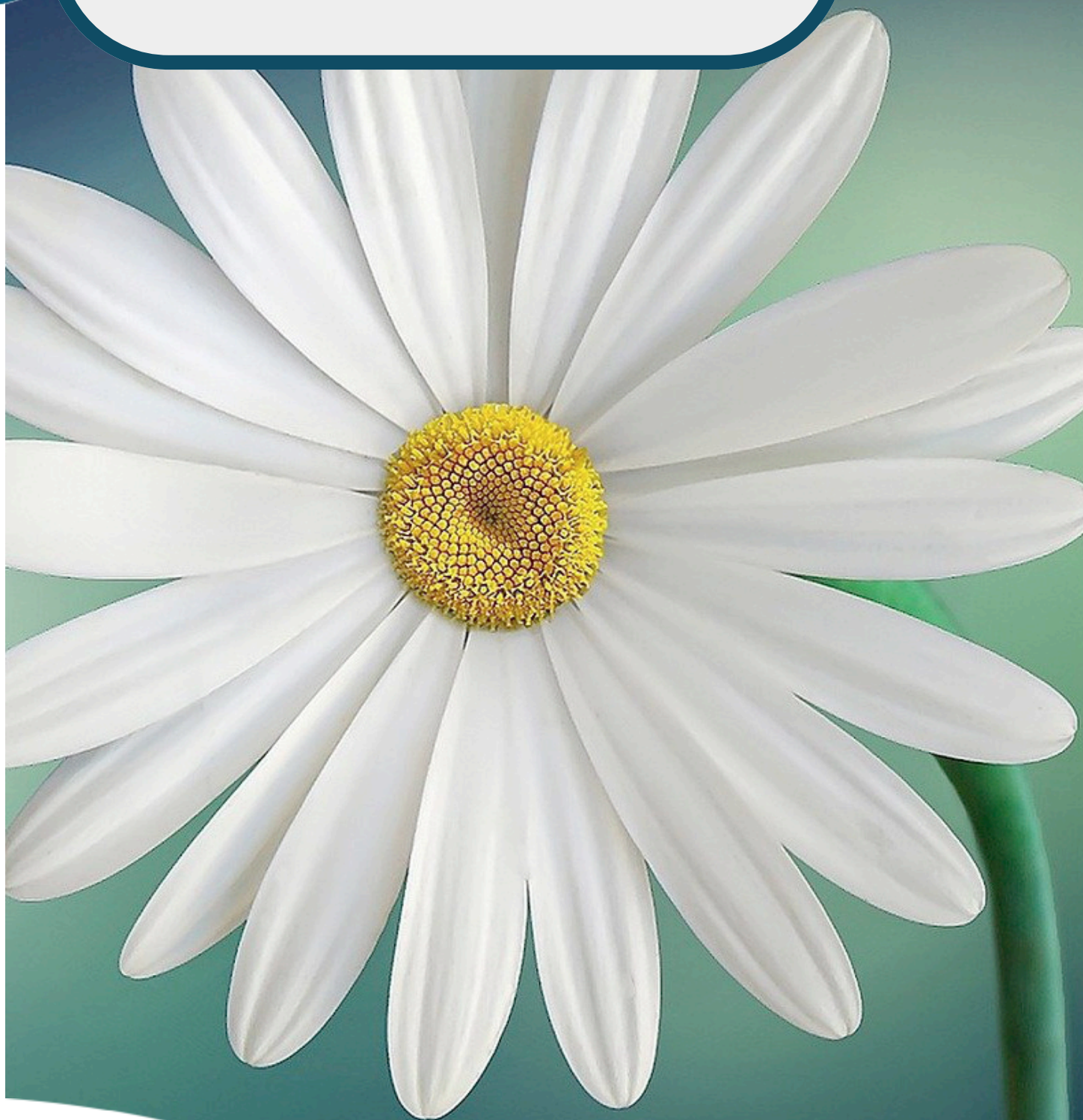

WZC Het Parknieuws: Lente 2021

Het Parknieuws

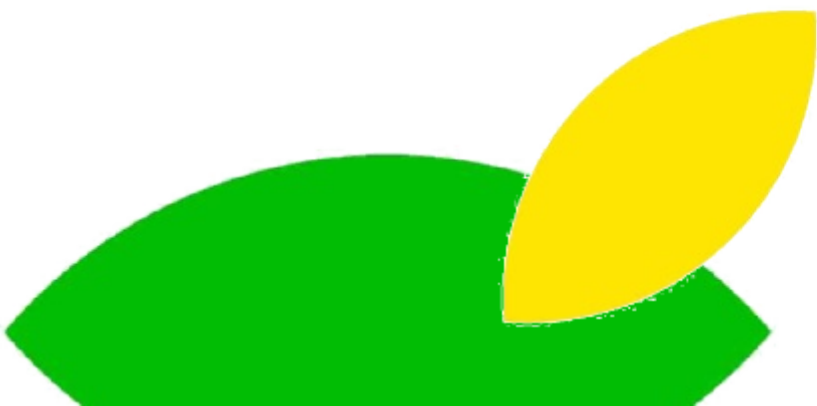

VOORWOORD

Lente,

de zon straalt heerlijk. de vogeltjes zingen in de tuin. De vlinders fladderen in het rond. Zalig, deze tijd van het jaar. Ideaal om op een terrasje te gaan zitten, een tasje koffie te bestellen en te genieten van ...

...deze lente-editie van Het Parknieuws!

**Lente is de natuur die zegt:
"Tijd voor een feestje!"**

10 lentetips!

De lente is officieel van start gegaan. Hoewel het nog erg koud is, krijg ik toch al een voorjaarsgevoel door de langere dagen en de bloembollen die je overal uit de grond ziet piepen. In huis merk ik ook dat ik zin krijg om dingen te veranderen. Heb jij ook de lente in je bol? Ik geef je 10 tips hoe je het voorjaar in huis haalt.

1. BLOEMEN

Een vrolijke bos bloemen op tafel is toch wel het ultieme lentegevoel in huis. Behalve de bloemen als boeket in één vaas te zetten, kun je de bloemen ook verspreiden over meerdere kleine vaasjes. Dit doe ik sowieso als ik nog een aantal bloemen uit m'n bos over heb.

2. VERF EEN MUUR

Iets meer ingrijpend dan een bosje bloemen op tafel, maar wel ook een verandering met een groots effect. Een muur een andere kleur geven, zorgt echt voor een frisse wind door je huis. Je kan met een neutrale kleur beginnen, zo hoef je niet meteen voor een heftige metamorfose te gaan, maar breng je toch het voorjaar in huis met een frisse nieuwe kleur.

3. NIEUW DEKBEDOVERTREK

Om je slaapkamer een fijne nieuwe look te geven, kun je op eenvoudige wijze eens kiezen voor een nieuw dekbedovertrek. Ik kies zelf meestal voor witte tinten, maar een pasteltint kan ook heel goed dat lentegevoel toevoegen in je slaapkamer.

4. KUSSENHOESJES VERANDEREN

Zelf vind ik dit altijd erg leuk om te doen, nieuwe hoesjes om m'n sierkussens. Dit geeft direct een heel andere aanblik!

5. VERSCHUIF JE MEUBELS

Je hoeft niet altijd iets nieuws te kopen om het lentegevoel in huis te halen. Het voorjaar is ook het moment om lekker op te ruimen en je huis opnieuw in te delen. Ik vind het heerlijk om met meubels te schuiven en nieuwe hoekjes te creëren met items die ik al in huis heb. Heb je iets teveel spullen verzameld? Pak dan een doos en breng eens wat dingen naar de zolder. Zo start je het nieuwe seizoen met een opgeruimd gevoel.

6. IETS NIEUWS AAN DE MUUR

Als je je wanddecoratie verandert, heb je meteen een heel ander effect in huis. Als je zorgt dat je altijd een aantal grote mooie lijsten in huis hebt, kun je ook heel snel posters wisselen. Kies voor een fijne lenteprint met bijvoorbeeld bloemen of vogels en je hebt het voorjaar in huis.

7. ANDER SERVIES

In het voorjaar krijg ik ook altijd zin om m'n servies te wisselen. Dit kunnen ook gewoon een paar nieuwe leuke kopjes of kommetjes zijn natuurlijk.

8. PAASVERSIERING ERIN

Ik ben zelf niet zo van de paasversiering in huis, maar het geeft wel degelijk een fris voorjaarsgevoel. Je hoeft niet perse voor een paastak te gaan, maar kunt het ook houden bij een paar kleine accessoires.

9. AAN DE SLAG IN DE TUIN

Kijk je vanuit de kamer op je tuin uit? Dan is het zaak om die ook lenteproof te maken. Bij ons beginnen de bloembollen uit de grond te piepen, wat natuurlijk een leuk uitzicht is. Nu die groene aanslag nog aanpakken....

10. OPRUIMEN EN VERKOPEN!

Je kunt natuurlijk niet alleen maar nieuwe dingen het huis in slepen om het voorjaarsgevoel te krijgen. Het voorjaar staat namelijk ook in het teken van opruimen en schoonmaken. Doe dus eens wat spullen weg waar je op uitgekeken bent. Ik ben de laatste tijd ook veel aan het verkopen. Ruimt lekker op!

Lente!

**Knopjes gaan bloeien en de vogeltjes
fluiten,
sneeuw en vorst verruilen voor de
lentezon.**

**Van de wintertijd over naar de
zomertijd.**

**De voorjaarsjassen mogen weer uit
de kast,
dansende koeien en lammetje in de
wei!**

Onze jarigen!

Schoolpad:

10/06 **Gritje Mussen**, 85 jaar

20/06 **Mia Schreurs**, 86 jaar

Vijverhof:

6/04 **Jaak Winters**, 90 jaar

10/04 **Jacky Peeters**, 75 jaar

20/04 **Lisette Daniëls**, 91 jaar

14/05 **Finneke Frenken**, 84 jaar

8/06 **Ghislaine Verhoeven**, 86 jaar

18/06 **Mia Jannis**, 70 jaar

Dorpszicht:

15/05 **Paula Wijnen**, 81 jaar

25/06 **José Baeten**, 93 jaar

Beekkant:

13/04 **Lisa Voets**, 98 jaar

25/04 **Lena Schrijvers**, 85

Oeterpark:

1/04 **Jean Kenis**, 85 jaar

8/06 **Bèr Cornelissen**, 73 jaar

10/04 **Rina Vanesser**, 76 jaar

13/06 **Anna Doumges**, 80 jaar

30/04 **Eliane Groenen**, 90 jaar

20/05 **Maria Schouteden**, 77 jaar

31/05 **Frans Mulders**, 85 jaar

5/06 **Alda Stinkens**, 89 jaar

11/06 **Anna Swennen**, 84 jaar

19/06 **Joanna Clooten**, 86 jaar

Verschil moet er zijn- Een vertelling van Andersen over de schoonheid van de natuur

Het was in mei, er stond nog een koude wind, maar het voorjaar was al aangebroken, zeiden struiken en bomen, velden en weilanden. Het was één bloem, al bloem, tot aan de heg, en juist daar bepleitte het voorjaar zijn eigen zaak het best. Het sprak uit een appelboompje dat maar uit één tak bestond die heel fris bloeide, bezaaid met tere, rozerode knoppen, die op het punt stonden om open te gaan. Hij wist zelf ook wel hoe mooi hij was, want dat zit in het blad, net als in het bloed. En daarom was hij ook helemaal niet verbaasd dat de koets op de weg bleef staan en de jonge gravin zei dat die appelbloesem het lieflijkste was dat er te zien viel, het voorjaar zelf in al zijn pracht. De tak werd afgebroken en zij hield hem in haar tere handje en hield haar zijden parasol erboven tegen de zon, en toen reden ze naar het kasteel, waar hoge zalen en beeldige kamers waren. Heldere witte gordijnen fladderden voor de open ramen en mooie bloemen stonden in schitterende, doorzichtige vazen. In een daarvan - hij leek wel van vers gevallen sneeuw gemaakt - werd de bloesemtak tussen verse, lichte beukentakken gezet. Het was een lust voor het oog!

Toen werd de tak verwaand en dat is heel menselijk.

Er kwamen veel verschillende mensen en ze gaven ieder naar hun rang en stand van hun bewondering blijk. Sommigen zeiden niets, sommigen zeiden veel te veel en de appelbloesem begreep dat er tussen mensen ook verschil was, net als tussen planten. Sommige zijn er voor de sier, sommige voor het eten, maar er zijn er ook die best gemist konden worden, dacht de appelbloesem. En omdat hij juist bij het open raam was neergezet, vanwaar hij de tuin en de velden kon zien, had hij bloemen en gewassen genoeg om naar te kijken en over na te denken. Er stonden rijke en arme, sommige echt te arm.

"Arme, verworpen plantjes," zei de appelbloesem, "er is echt verschil gemaakt. Wat moeten ze zich ongelukkig voelen, als ze tenminste kunnen voelen, zoals ik en mijn gelijken dat kunnen. Er is echt verschil, maar dat moet ook, anders waren we immers allemaal hetzelfde."

De appelbloesem keek vooral met een zeker meegevoel naar een soort bloemen die in overvloed op het veld en bij de sloot stonden. Niemand maakte er een boeketje van, ze waren te gewoon. Je vond ze zelfs tussen de straatstenen, ze schoten op als het ergste onkruid en dan hadden ze ook nog zo'n lelijke naam: paardenbloem.

"Arme, miskende bloem," zei de appelbloesem, "je kunt er niets aan doen dat je bent wat je bent, dat je zo gewoon bent en dat je die lelijke naam hebt, maar het is met planten net als met mensen, verschil moet er zijn."

"Verschil!" zei de zonnestraal en ze kuste de bloeiende tak, maar ze kuste ook de gele paardenbloemen op het veld. Ieder zonnestraaltje kuste ze, de arme bloemen net zo goed als de rijke. De appelbloesem had nog nooit over Gods oneindige liefde voor alles wat bloeit en groeit nagedacht en hij had er ook nooit aan gedacht hoeveel moois en goeds er verborgen is, maar daarom nog niet vergeten - maar dat is natuurlijk ook heel menselijk.

De zonnestraal, de straal van het licht, wist het beter: "Jij kijkt niet ver en je kijkt niet goed. Waar is dat verworpen plantje, dat plantje dat je vooral zo zielig vindt?"

"De paardenbloem," zei de appelbloesem. "Die wordt nooit in een boeket gestopt, hij wordt vertrapt, ze zijn met te veel en als ze zaad maken, vliegt dat als fijn gekamde wol over de weg en blijft in de kleren van de mensen hangen. Het is onkruid, maar dat moet er ook zijn - hoewel ik wel blij ben dat ik er niet bij hoor!"

Er kwam een hele troep kinderen over het weiland aangelopen. De kleinste ervan was nog zo klein dat de anderen haar moesten dragen. Toen ze tussen de gele bloemen in het gras werd gezet, lachte ze hardop van plezier, trappelde met haar beentjes en rolde over de grond. Ze plukte alleen de gele bloempjes en kuste ze in haar zoete onschuld. De grotere kinderen braken de bloem van de holle stengel af en bogen die rond, zodat het ene eind in het andere schoof, en zo werd het, schakel na schakel, een hele ketting: eerst een voor om hun hals, dan een om hun schouders en om hun middel, op hun borst en op hun hoofd. Het was een prachtige verzameling groene kettingen en kransjes. De grootste kinderen namen heel voorzichtig de uitgebloeide bloem in hun handen, de stengel die zijn pluizige zaadkroon droeg, zo'n los, luchtig bloempje van wol, dat als het ware op een kunstwerkje van de teuerste veertjes lijkt, of van pluusjes of dons. Ze hielden het voor hun mond om het er in één adem helemaal af te blazen. Wie dat kon, kreeg vóór het jaar om was nieuwe kleren, had oma gezegd.

De geminachte bloem kon voor één keer de toekomst voorspellen.

"Zie je wel?" vroeg de zonnestraal. "Zie je wel hoe mooi zij is, zie je hoe veel zij kan?"

"Ja, voor kinderen wel," zei de appelbloesem.

Er kwam een oud vrouwtje over het weiland aanlopen dat met haar stompe mesje zonder heft de bloem rond de wortel uitstak. Ze wilde van een paar wortels koffie zetten, en voor het restant kreeg ze geld, als ze ze naar de apotheker bracht om ze als medicijn gebruikt te laten worden.

"Schoonheid is toch iets hogers!" zei de appelbloesem. "Alleen voor de uitverkorenen is er plaats in het rijk van de schoonheid! Er is verschil tussen de gewassen, net zoals er verschil is tussen de mensen."

De zonnestraal had het over de oneindige liefde van God voor alles wat geschapen is en voor alles wat leeft en over de gelijkheid van alles in alle tijden. "Tja, dat is uw mening!" zei de appelbloesem.

Er kwamen bezoekers in de kamer en de jonge gravin kwam ook, de jonge gravin die de bloesemtak zo mooi in de doorzichtige vaas had gezet, waarin het zonlicht weerkaatste. Ze had een bloem of zoiets bij zich. Die was in een stuk of drie grote bladeren gehuld die er als een zakje omheen werden gehouden, zodat geen tochtje of zuchtje wind vat op de bloem kon krijgen. Ze werd zo voorzichtig gedragen als de tere appelbloesem nog nooit gedragen was. Heel voorzichtig werden nu de grote bladeren verwijderd en werd de tere, pluizige zaadkroon van de geminachte gele paardenbloem zichtbaar. Dat was wat ze zo voorzichtig had geplukt en zo zorgzaam droeg om niet een van de tere veerpijltjes, die haar haar nevelachtige gestalte geven en die zo los zitten, te laten wegwaaien. Ze had de bloem nu in al haar pracht in haar hand en ze bewonderde haar mooie vorm en haar luchtigheid, haar hele bijzondere bouw, haar schoonheid, voordat ze in de wind zou verwaaien.

"Kijk toch eens, hoe ongelooflijk mooi Onze-Lieve-Heer die heeft gemaakt!" zei ze. "Ik ga haar samen met de appelbloesem schilderen, want die vindt iedereen zo oneindig mooi, maar dit armzalige bloempje heeft van Onze-Lieve-Heer op een andere manier evenveel gekregen! Zo verschillend en toch allebei kinderen in het rijk van de schoonheid!"

De zonnestraal kuste de armzalige bloem en ze kuste de bloeiende tak. Het leek wel of zijn blaadjes bloosden.

Nieuwe bewoners

Een warm welkom aan onze nieuwe bewoners. We zijn er zeker van dat ze zich snel thuis zullen voelen in ons woonzorgcentrum.

Suzy
Kessels

Jan
Swennen

Harry
Moonen

Astrid
Joosten

Mia Didden

Blote tenen

Ik mag
zonder sokken
buiten spelen.

Blote benen,
lekker fris.

Korte rok
en blote tenen.

Fijn dat het
weer lente is.

Mentorschap

We streven ernaar dat u zich goed voelt in ons huis en dat u de beste zorgen krijgt.

In januari werd daarom het mentorschap gelanceerd. In de vorige editie werd er een artikel geschreven wat dit juist inhield, maar we geven je hieronder nog graag eens een kleine uitleg.

De bedoeling is in eerste instantie dat u steeds terecht kan bij iemand, uw mentor (of meter/peter) dus. Iemand die uw dossier kent en geregeld een praatje komt maken om te zien hoe u zich voelt.

De mentor heeft een 'moodboard' gemaakt, dat hangt op uw kamer (het schilderijtje). Zo kennen alle collega's uw voorkeuren, wensen en achtergrond en maakt het de samenwerking en verzorging gemakkelijk.

We horen graag van u of uw familie hoe dit mentorschap ervaren wordt. Bent u tevreden over uw mentor, komt hij/zij geregeld langs voor een praatje. Kent u als familie de mentor? U mag natuurlijk ook altijd zelf het initiatief nemen om kennis te maken met de mentor van uw familielid.

We willen u vragen om op een kritische manier over deze vragen na te denken de komende maanden. Uiteraard willen we niet op een negatieve manier kijken naar de mentor, maar we hopen wel dat dit een meerwaarde is voor u en uw familie en we willen inzetten op een fijne mentor-band. In juni zullen we een bevraging doen naar jullie ervaring.

U hoort dus nog van ons.

Heb je zelf nog vragen over het mentorschap? Je kan altijd terecht bij de diensthoofden of bij mij (Stephanie).

Kwaliteitsplanning

- Buffet:

Ons kwaliteitsplanning is altijd goed gevuld. Zo is de werkgroep maaltijdzorg achter de schermen volop aan het werken aan het ontbijt- en avondbuffet.

Wat is de bedoeling:

U gaf aan tijdens de tevredenheidsenquête dat u keuze mist bij de maaltijden. Een eerste stapje is daarom keuze bij het ontbijt en avondeten. Een rijdend buffet zal uitgerust zijn met 3 soorten brood, 3 soorten beleg en smeerseltjes en uiteraard fruit en yoghurt. Het buffet zal 'open' zijn van 8 uur tot 9u15.

Hoe het verder gaat werken horen jullie snel. Het zal alleszins even tijd nodig hebben vooraleer dit vlotjes loopt.

- Huiselijkheid:

Tijdens de gebruikersraad en de samenkomst met het parkparlement hebben we gebabbeld over hoe we het thuisgevoel zo groot mogelijk kunnen maken.

Als eerste werd aangegeven door jullie, dat de sfeer 's avonds kon verbeterd worden door samen gezellig een spelletje te spelen of gewoon gezellig samen te zijn.

De animatoren kwamen een maand lang elke donderdagavond een activiteit starten (met een lekker hapje) en het was een groot succes. Verschillende bewoners namen deel aan de activiteit en het werd een gezellige avond. De bedoeling is nu dat jullie deze gezellige activiteiten zelf verderzetten, zonder de animatoren. Uiteraard zijn onze zorg- en verpleegkundigen op de dienst om jullie op dat moment verder te helpen.

Tijdens onze volgende gebruikersraad gaan we kijken hoe we die huiselijkheid verder kunnen vergroten. Denken jullie alvast eens na?

Liefs,
Stephanie Reisz

Waarom Maart boos is op Mei!

Op een dag nodigde maart april uit om bij hem op bezoek te komen. Dus nam april zijn wagen en ging op weg. Maar maart zorgde ervoor dat het ging vriezen en dat er een dik pak sneeuw lag. Dus moest april onverrichter zake naar huis terugkeren, want met zijn wagen kon hij niet door de sneeuw.

April wachtte een jaar voordat hij weer op weg ging om maart te bezoeken. Dit keer nam hij zijn slee, maar maart zorgde ervoor dat er een warme wind over het land blies waardoor de sneeuw smolt en de rivieren buiten hun oevers traden. Weer moest april naar huis terugkeren.

Toen april kort daarna mei ontmoette, vertelde hij wat hem overkomen was: "Hoe vaak ik ook probeer om maart te bezoeken, het lukt me maar niet bij hem te komen, met mijn wagen niet, en ook niet met mijn slee. Trek ik er met de wagen op uit, dan gaat het me toch winteren! En als ik de slee neem, gaat het onverwacht dooien. Nee, met de slee of met de wagen kom ik er niet!"

Toen zei mei: "Ik zal je wel vertellen hoe je bij maart kunt komen. Kijk, dat doe je zo: je neemt de wagen, de slee en een boot! Op die manier lukt het je altijd!" April wachtte tot het weer tijd werd om maart te bezoeken en deed toen wat mei hem gezegd had. Hij nam de slee, zette daar de wagen en een boot op en ging op weg. Maar maart liet het onmiddellijk warmer worden zodat de sneeuw smolt. Toen laadde april de slee en de boot op de wagen en reed verder. Maar al gauw begon het te vriezen en zorgde maart voor een flink pak sneeuw. Dus laadde april de boot en de wagen op de slee en ging verder. Maar Maart zorgde ervoor dat de sneeuw smolt en de rivieren buiten hun oevers traden, zodat April noch zijn wagen noch zijn slee kon gebruiken. Daarom laadde hij nu de slee en de wagen in zijn boot en voer verder.

Zo lukte het hem om bij maart aan te komen. Maart keek verbaasd, want hij had niet gedacht dat het zijn gast zou lukken hem te bezoeken. Daarom vroeg hij: "Wie heeft je verteld hoe je bij me moet komen?"

En april antwoordde: "Dat heeft mei gedaan." Toen zei maart: "Wacht maar, mei, ik zal je nog wel eens krijgen!" En zo kan het gebeuren dat er in de maand mei onverwacht een maartse vriesbui komt, want maart is nog steeds boos op mei.

WIJ GEDENKEN

We gedenken onze overleden in
deze moeilijke periode:

9/04: Thieu Sijbers

10/4: Simone Van Elsacker

*Bijzondere mensen
sterven niet,
zij gaan wel, maar blijven
toch voor altijd,
het afscheid is definitief
maar de herinnering
onuitwisbaar*

Sfeerfoto's

Sfeerfoto's

10 tips voor een betere communicatie met bewoners met dementie!

Tip 1 Maak je bekend

- Noem iemand bij naam. Stel jezelf voor, het kan zijn dat hij/zij jou even niet herkent en zeg altijd wat je komt doen.

Tip 2 Maak oogcontact

- Maak oogcontact, spreek traag met korte zinnen en wacht 5 seconden na elke vraag (de informatiedoorstroming in de hersenen verloopt bij iemand met dementie veel trager.)

Tip 3 Doe zo weinig mogelijk beroep op het recente geheugen, maar praat over vroeger en haal samen herinneringen op

- Soms heb je veel geduld nodig om een gesprek op gang te krijgen,....
- Toon telkens weer belangstelling, ook al ken je het verhaal dat iemand vertelt al. Vraag door naar hoe iemand het beleefd heeft.
- Vertel over jezelf, wat je hebt meegemaakt => Jouw verhaal geeft de oudere het gevoel dat hij meetelt en erbij hoort. Bovendien is het feit dat je met hem praat nog belangrijker dan wat je zegt.

TIPS 4 Geen kritiek geven

- Wees bereid om de schuld op jou te nemen en sorry te zeggen als er iets misgaat. Ja, zelfs als het gaat om fouten of problemen waar je zelf helemaal geen schuld aan hebt.
- Als de woorden nergens op slaan, laat dat dan niet blijken: vraag geen verantwoording, maar verduidelijking. (wat bedoel je met?...) zeker niet op fouten wijzen: anders verdriet en kwaadheid. Niet laten falen! Niet testen, niet ondervragen!

Tip 5 Doseer prikkels

- Niet te veel ruis op de achtergrond
- Als men voortdurend vraagt om te mogen vertrekken of als de persoon plots opstaat is dit vaak omdat het voor die persoon op die plaats te druk is.

Tip 6 Ernstig nemen:

- behandel de oudere als een volwassene. Nooit met andere over je familielid/ kennis met dementie spreken in zijn aanwezigheid. RESPECT TONEN!!!!!!

Tip 7 Het gaat er vooral om hoe je iets zegt

- vaak is het niet wat je zegt maar wel hoe je iets zegt dat blijft hangen.
- Vraag hem/haar iets op dezelfde toon en manier als waarop je zelf graag toegesproken wordt.
- Accepteer dat niet alles in een gesprek hoeft te kloppen en laat een gesprek doorgaan zonder de fouten te herstellen.

Tip 8 Moeite doen om te begrijpen:

- woorden herhalen die je wel hebt begrepen. Korte simpele vragen stellen waar ze enkel ja of nee op kunnen antwoorden. De poging die je doet om hem te begrijpen is vaak even belangrijk als het resultaat
- Ondersteun je woorden met gebaren. Wijs dingen aan, doe dingen voor.
- Vul zelf aan wat de persoon met dementie niet gezegd krijgt en herhaal wat je denkt begrepen te hebben.

Tip 9 Non – verbale communicatie is belangrijk:

- reageer op gebaren. Probeer te raden wat hij wil zeggen of vraag om verduidelijking. Laat voelen met een lach of een aanraking dat alles in orde is.(oogcontact!!!)
- Stel de persoon met dementie zoveel mogelijk gerust. (Ik breng je wel terug, ze weten dat je hier bent, alles is geregeld,...)

Tip 10 gebruik humor

- Humor werkt altijd ontspannend en is vaak de beste manier om met de persoon met dementie om te gaan.

Sarah Maggen
Referentiepersoon Dementie

jij bent mijn vergeet-mij-nietje.

blabla
bla en dan
kan hij bla
blabla

ja, hij bla
blabla
blablabla

volgens mij zijn
zij het die altijd
vergeten, opa.

HÈ, OPA ZIT
HIER HÈ!

maar in plaats van
opa's verjaardag niet
te vieren omdat hij
die toch vergeet, kunnen
we zijn verjaardag
elke dag vieren!

jij mag dan Alzheimer
hebben, wij hebben jou.

Sudoku

	6			4				
3			2		9			
9			3		1		4	
7	9							
4		5					9	
			8		5			
			5					1
							3	
	4	2	6				8	5

Oplissing

5	6	1	7	4	8	3	2	9
3	7	4	2	5	9	8	1	6
9	2	8	3	6	1	5	4	7
7	9	6	4	2	3	1	5	8
4	8	5	1	7	6	2	9	3
2	1	3	8	9	5	7	6	4
6	3	9	5	8	2	4	7	1
8	5	7	9	1	4	6	3	2
1	4	2	6	3	7	9	8	5

Voor de kleinkinderen ...

EVEN LACHEN

Karel zegt tegen Joop: "Vannacht zat er een kwispel op mijn dak!"
Joop vraagt: "Wat is een kwispel?" "Hoe weet ik dat nou?" zegt Karel.
"Ik ga echt niet midden in de nacht op het dak kijken!"

Een olifant stapt in de bus. "Dat heb ik nog nooit gezien! Een olifant
in de bus!" zegt de buschauffeur. "Dat klopt," zegt de olifant.
"Morgen is mijn brommer weer gemaakt!"

Moeder: "Heb je al nieuw water in de vissenkom gedaan,
Saar?" Saar: "Nee mama, ze hebben dit water nog lang niet op!"

Twee zebra's lopen op straat. Eentje wil oversteken. Maar dan roept
de andere: "**Stop! Anders gebeurt met jou hetzelfde als met die
zebra op de grond!**"

Jens neemt elke dag dropjes mee voor de meester. Op een dag
heeft Jens geen dropjes bij zich. Vraagt de meester: "Jens, waarom
heb je geen dropjes bij je?" "Sorry meester, maar mijn konijn is
dood."

Dokter: "We hebben tijdens uw operatie dertig theelepeltjes in uw
maag gevonden!"

Patiënt: "Natuurlijk, dat was het recept. Tien dagen lang drie keer
per dag één theelepeltje."

Een politieagent loopt door de straat en ziet een meisje dat niet bij
de bel kan. Hij helpt haar en drukt op de bel. Zegt het meisje:
"Bedankt! Nu moeten we heel hard wegrennen!"

SPREUKEN

Behandel een ander zoals je zelf behandeld wil worden.

Moeizame wegen leiden vaak naar mooie bestemmingen.

Deuren worden geopend door ons over te geven aan de dingen die op ons pad komen.

In het hart van elke moeilijkheid ligt een kans.

Beklim de berg zodat je de wereld kan zien, niet omdat de wereld jou kan zien.

Wat gun jij jezelf?

Tel wat je hebt, niet wat je mist.

Neem op tijd afstand van alles wat je slechte energie bezorgt. Je hoeft het niet uit te leggen of te verklaren. Het is jou leven. Doe wat gelukkig maakt.

Geef de dingen die je doen glimlachen nooit op.

Als je dit nu leest, dan hoop ik dat je vandaag iets echt prachtigs overkomt. Het is je van harte gegund. Fijne dag!

